

жяли тайно прѣвж-тж си вѣрж). Фердинандъ ся ползувалъ отъ тѣя сждовища, и, ужъ за ересь-тж, истрѣбывалъ всички оныя, които му ся виждали за опасны. Тайно-то духовно сждовище распрацало на всякждѣ свои съ гядачи (шпиони), и постѣпвало много безчловѣчно съ оныя людѣ, които то мыслило за отстѣпници; тѣхъ мжчили съ най-тяжкы мжкы. Послѣ гы отсжждали на живж изгорж (*аушо-да-фе*), а имотъ-тѣ имъ зимала царщина-та. Горение-то на осждены-ты правили съ славж; царь-тѣ, голѣмци-ти и народъ-тѣ ся събирали да гядають, като на праздникъ.

Въ сжще-то врѣмя на Пиринейскый полуостровъ станжло царство *Поршугалия*, нагласено отъ едно малко графство, което было пѣ-напрѣдъ подъ Кастилиж. *Алфонсѣ I* расширочилъ това графство съ земи-ты, що призелъ отъ Арабы-ты, отдѣлился отъ Кастилиж, и станжлъ царь (въ XII в.)

XVI ГЕРМАНИЯ НА ВРѢМЯ-ТО НА ХАБСБУРГЫ-ТЫ. ИТАЛИЯ И СКАНДИНАВИЯ.

1273—1308—1397—1415—1433.

НАЧАЛО НА ХАБСБУРГСКИЙ ЦАРСКИЙ КОРЕНЬ. ШВЕЙЦАРИЯ. ЛЮКСЕМБУРГСКИЙ ЦАРСКИЙ КОРЕНЬ. ХУСИТИ. МАКСИМИЛИАНЪ ИТАЛИЯ И СКАНДИНАВИЯ.

Начяло на Хабсбургскый царскый корень. Кога ся скратилъ царскый родъ на Хохенштауфены-ты, въ Германиж настанжла голѣма размирица между царове-ты за германскый прѣстолъ (1254—1273 г.). Дору и дребни-ти феодални владалци зели да не припознавать никаквж власть; оттова Германия ся раздробила на много слободны владовища: на херцогства, графства, ландграфства, маркграфства, епископства, баронии и слободны или държавны градове (сир. градове, които зависѣли направо отъ царя). Барони-ти и рицари-ти обирали по пжтища-та търговскж стокж; ловили пжтници, та зимали за тѣхъ откупъ и послѣ гы пуцали; оберници-ти ся крыяли у укрѣпены-ты си сграды, които